

Nr 28.

Av herrar **Bergqvist** och **Strömberg**, om gottgörelse åt källarmästaren O. Jönsson för liden förlust å restaurangrörelsen i riksdagshuset.

Vid de två nästföregående årens riksdagar hava framställningar gjorts till riksdagen om anslag till beredande av ersättning åt källarmästaren O. Jönsson för den förlust han lidit på mathållningen i riksdagsrestaurangen under lagtima och urtima riksdagarna 1918 och lagtima riksdagen 1919, då han på grund av kontrakt med riksgäldsfullmäktige innehade bemälda restaurang.

Vid 1920 års riksdag gjordes framställning i ärendet av riksgäldsfullmäktige och vid 1921 års riksdag väcktes frågan av enskilda motionärer.

I båda fallen avslog visserligen riksdagen ersättningsyrkandet, men först efter gemensam votering och med ringa röstövertikt, nämligen år 1920 med 178 röster mot 158 och år 1921 med 177 röster mot 175.

En klarläggande översikt över frågans innebörd finnes intagen i bankoutskottets memorial nr 24 vid 1920 års riksdag. Av denna framgår, att Jönsson, som enligt kontrakt med riksgäldsfullmäktige den 8 augusti 1917 övertagit restaurangen från och med år 1918 och sedan innehade den till och med lagtima riksdagens slut år 1919, då han på egen begäran fick kontraktet upphävt, under den tid han innehaft rörelsen enligt egen uppgift gjort en sammanlagd förlust å densamma på 38,489 kronor 52 öre. Verkställande direktören i Stockholms allmänna restaurangaktiebolag A. Mild, vilken på anmodan av riksgäldsfullmäktige tagit del av handlingarna rörande den uppgivna förlusten, har i avgivet intyg förklarat, att enligt hans övertygelse den av Jönsson angivna förlustsiffran ej på något sätt vore överdriven.

De väsentligaste orsakerna till den lidna förlusten voro de obereknade enorma stegringarna på livsmedel, som inträdde efter kontraktets uppgörande, den ojämna frekvensen å restaurangen samt frånvaron av rättighet att utskänka sprit, vin och starkare maltdrycker. Jönsson var ock underkastad av riksgäldskontoret fastställda priser å den mat, som serverades i restaurangen.

Med hänsyn till dessa förhållanden förklarade sig riksgäldsfullmäktige anse, att det vore med rättvisa och billighet överensstämmande att lämna Jönsson någon ersättning, och syntes det fullmäktige skäligt, att denna bestämdes till 25,000 kronor.

Vid behandling i bankoutskottet blev denna framställning av utskottet tillstyrkt år 1920.

Då samma fråga vid 1921 års riksdag behandlades i bankoutskottet, avstyrkte utskottet däremot framställningen, men utan annan motivering än en hänvisning till det beslut riksdagen föregående år fattat i frågan.

Av allt vad i detta ärende förekommit framgår oförtydligt, att källarmästaren Jönsson på grund av omständigheter, över vilka han icke kunnat råda, gjort förluster å riksdagsrestaurangen, vilka uppgå till minst det belopp, som i föregående framställningar till riksdagen ifrågasatts såsom ersättning.

Med hänsyn härtill och då det icke kan vara riksdagen värdigt, att en stor del av riksdagsmännen intaga sina måltider delvis på enskild mans bekostnad, synes det, även om ingen juridisk ersättnings-skyldighet förefinnes, vara ett ofrånkomligt krav av billighet och rättvisa, att skälig ersättning beredes Jönsson för den å riksdagsrestaurangen lidna förlusten. Det må ock framhållas, att Stockholms allmänna restaurangaktiebolag, som efter Jönsson övertagit riksdagsrestaurangen, trots ett mycket förmånligare kontrakt och trots inträdda normalare tider, icke kunnat driva denna restaurangrörelse utan understöd av statsmedel. Sålunda har under år 1921 enligt inhämtade uppgifter detta bolag av riksgäldskontoret uppburit för diverse omkostnader ett sammanlagt belopp av 16,293 kronor 57 öre.

Med återopande av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen må anvisa ett belopp av 25,000 kronor såsom gottgörelse åt källarmästaren Olof Jönsson för den förlust han under åren 1918 och 1919 lidit å restaurangrörelsen i riksdagshuset samt be-
myndiga fullmäktige i riksgäldskontoret att av anslaget till riksdags- och revisionskostnader samt kostnader för riksdagens hus till Jönsson utbetala nämnda belopp.

Stockholm den 20 januari 1922.

O. Bergqvist.

Gustaf Strömberg.